

[Mette Madsen]

lov, der i øjeblikket ligger i folketingets miljøudvalg.

Men for at vende tilbage til Kgs. Nytorv. Hvorfor har man ikke for længe siden fra alle dem, der taler om Kgs. Nytorvs kvaliteter, sat massivt ind for at få trafikken lagt om, få bunkerne væk og saneret vrirmlen af stoppesteder, heller og parkerede biler? Hvorfor har man aldrig foreslået at ændre Det kgl. Teaters indslusningsforhold, der efter min og sikkert mange andres mening er upraktiske, iskolde og temmelig ucharmerende?

Der var til idékonkurrencen glædeligvis indleveret mange forslag, der også inddrog teatrets omgivelser i skitserne, og derfor er det måske ikke så mærkeligt, at debatten nu drejer sig om teatrets udseende og placering. Men det var alligevel mærkværdigt, at der på mødet i Nationalmuseet blev talt meget lidt om det, denne bygning skal bruges til, nemlig et moderne teater, der kan fungere rationelt og – populært sagt – give mere kunst for pengene.

Det er det, projektkonkurrencen nu skal prøve at finde løsningen på, samtidig med at man finder ud af, om et sådant hus kan indplaceres fysisk og æstetisk på Kgs. Nytorv. Det er en bunden opgave og en udfordring. Måske ender det med, at alle kan se, at opgaven er umulig; det ved vi ikke endnu, det må vi afvente, og det synes vi også det konservative folkeparti skulle have gjort.

Jeg vil slutte med at takke ministeren for redegørelsen, som jeg fuldt ud kan tilslutte mig. Vi er i venstre tilfredse med, at ministeren efter venstres ønske udskrev idékonkurrencen som en åben konkurrence og ikke blot henlagt til Stærekasseområdet, men til hele Gammelholmområdet.

Skulle jeg komme med et ønske til ministeren i dag, skulle det være, at det i konditionerne for projektkonkurrencens udskrivelse henstilles, at man bygger så vidt muligt i etaper, således at man i byggeperioden generer selve teatrets funktion så lidt som muligt.

Poul Schlüter (KF):

Først vil jeg gerne sige, at den konservative folketingsgruppe agter at stemme imod det dagsordensforslag, hr. Poulsgaard har fremsat. Det udtrykker jo meget enkelt, at der senest pr. 1984 skal være balance mellem

Det kgl. Teaters driftsudgifter og dets driftsindtægter. Det mener vi ikke der skal; det har der heller aldrig været, og det bliver der forhåbentlig heller aldrig. Hvis der skulle være det, var det ensbetydende med at fastlå, at Danmark ikke skal have et teater som Det kgl. Teater. I et så lille, befolkningssvagt land som vort er det en umulighed at drive et nationalt teater tilfredsstillende, hvis man stiller det den bundne opgave, at der skal være balance mellem dets indtægter og dets udgifter. Kultur koster nu engang penge, og vil man fastholde og udvikle kultur, må folketinget være rede til også i fremtiden at acceptere betydelige driftsunderskud for Det kgl. Teater. Størrelsen kan diskuteres, niveauet for billetpriserne kan drøftes, men balance mellem indtægter og udgifter er om ikke umuligt, så uønskeligt, for det ville betyde, at vi ikke kan drive Det kgl. Teater, som vi vil det.

Ellers har jo allerede nu en række ordførere vendt sig stærkt imod det konservative folkepartis initiativ med denne forespørgsel, og det vil jeg gerne takke for, for det, at man angriber os i denne sammenhæng, bidrager forhåbentlig til at sætte endnu mere fokus på spørgsmålet om Det kgl. Teaters fremtid, og så er målet nået.

Jeg takker ministeren for redegørelsen. Jeg opfatter ministerens redegørelse således, at han har låst sig ganske fast: under alle omstændigheder vil det være ministerens opfattelse, at Det kgl. Teaters udbygning skal ske omkring Kgs. Nytorv. Det er det, vi mener er for snævert.

Nogle har i dag angrebet os for, at vi rejser debatten for tidligt, men jeg ved jo godt, hvad andre ville gøre om et år; så ville de sige, at vi rejste den for sent. Vi mener, øjeblikket er egnet, fordi vi nu en tid har haft materialet fra idékonkurrencen til rådighed. Den har heldigvis inspireret til en ret omfattende offentlig debat, og det er positivt.

Jeg vil også gerne understrege, at jeg bestemt ikke mener, nogen beslutning skal træffes nu og slet ikke i dag under denne debat, men det er nu, vi må gøre, hvad rimeligt er for at sikre, at vi har et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag, når folketinget skal afgøre spørgsmålene om slet ikke så lang tid, og her frygter vi, at beslutningsgrundlaget, som tingene tilrettelægges, bliver for snævert.